

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ Τμ. ΦΥΣΙΚΗΣ

Τετάρτη
5 Νοε. 2025
12:15

ΣΘΕ, 1^{ος} όροφος
Αίθουσα Α31

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο
Θεσσαλονίκης
ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

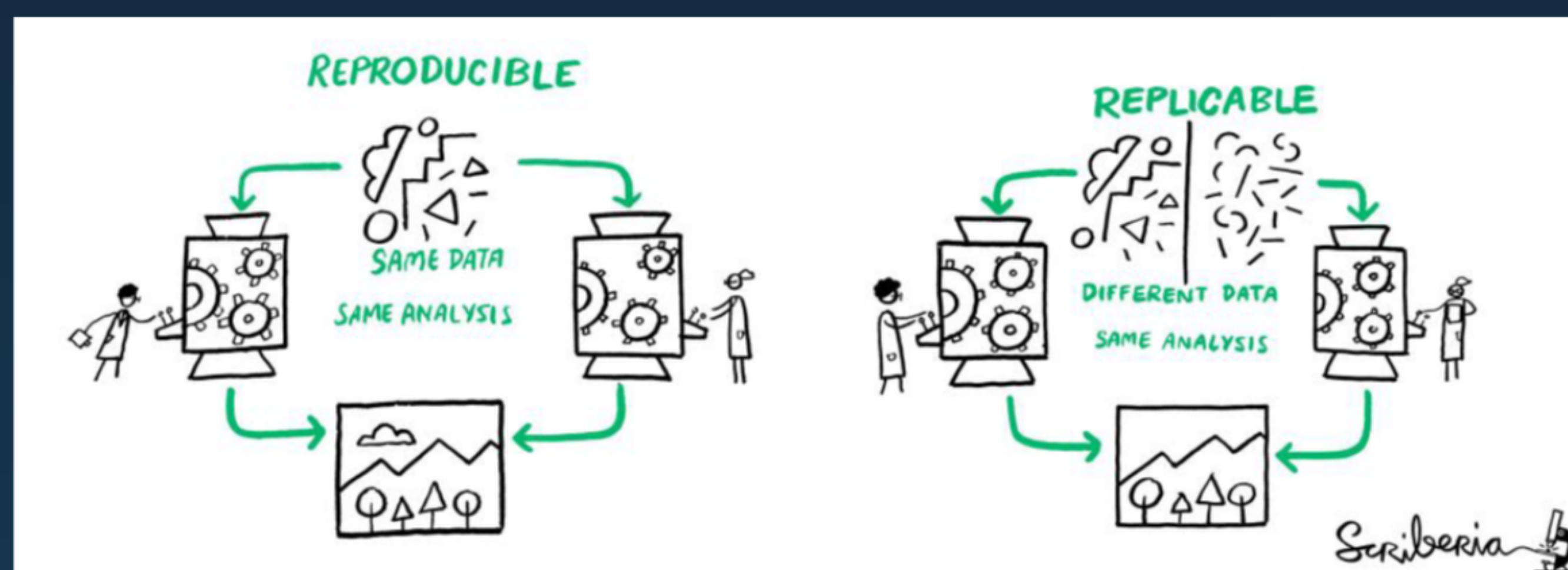

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΓΝΩΣΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Επαναληψιμότητα ερευνητικών αποτελεσμάτων: τι σημαίνει και πως προάγεται από την Ανοικτή Επιστήμη

This image was created by Scriberia for The Turing Way community (DOI: 10.5281/zenodo.3332807) and is used under a Creative Commons Attribution 4.0 International license. Obtained, as is, from: European Commission: Directorate-General for Research and Innovation, Baker, L., Cristea, I. A., Errington, T. M., Jaško, K. et al., Reproducibility of scientific results in the EU – Scoping report, Lusoli, W.(editor), Publications Office, 2020, <https://data.europa.eu/doi/10.2777/341654>

Δρ. Παναγιώτης Κάβουρας

Γραφείο HEAL-link, Βιβλιοθήκη και Κέντρο Πληροφόρησης Α.Π.Θ. &
Center for Medical Ethics, Faculty of Medicine, University of Oslo

Τα τελευταία 20 χρόνια εντείνεται η συζήτηση, εντός της ερευνητικής κοινότητας, ακαδημαϊκής και μη, γύρω από την επαναληψιμότητα (reproducibility, replicability) των ερευνητικών αποτελεσμάτων. Η συζήτηση που συνήθως τιτλοφορείται "Η κρίση της επαναληψιμότητας" περιστρέφεται γύρω από προβληματισμούς που αφορούν στη δημοσίευση επιστημονικών μελετών αμφισβητούμενης αξιοπιστίας. Αυτή τη στιγμή, η απάντηση της ερευνητικής κοινότητας αρθρώνεται κυρίως μέσω εφαρμογής πρακτικών Ανοικτής Επιστήμης. Η ομιλία θα έχει τις εξής ενότητες: (α) πως ορίζονται οι διαφορετικοί τύποι της επαναληψιμότητας των ερευνητικών αποτελεσμάτων, (β) ανασκόπηση των βασικότερων σχετικών δημοσιεύσεων που εμφανίστηκαν τα τελευταία 20 χρόνια, (γ) πρακτικές Ανοικτής Επιστήμης που θεωρείται ότι προωθούν την επαναληψιμότητα των ερευνητικών αποτελεσμάτων, (δ) σχέση μεταξύ των προβληματισμών επάνω στην επαναληψιμότητα και του επιστημολογικού πλαισίου εντός του οποίου δραστηριοποιείται ο φυσικός.

Ο Δρ. Παναγιώτης Κάβουρας είναι εργάζεται στο Σύνδεσμο Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών, στο Κέντρο Βιβλιοθηκών και Πληροφορικής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Είναι, επίσης, ερευνητής στο Centre for Medical Ethics, Faculty of Medicine, του Πανεπιστημίου του Όσλο. Έχει εργαστεί, ως ερευνητής, στη Σχολή Χημικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, στο Τμήμα Φυσικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στο Ελληνικό Ινστιτούτο Μετρολογίας, στα εργαστήρια Όγκου και Ροής Υγρών. Έχει διδάξει Φυσική στο πρώην Αλεξάνδρειο Τεχνολογικό και Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Θεσσαλονίκης (νυν Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας). Σπούδασε Φυσική στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και έλαβε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών και διδακτορικό επίσης από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Για σχεδόν δύο δεκαετίες το ερευνητικό του αντικείμενο εντοπιζόταν στη διαχείριση στερεών βιομηχανικών αποβλήτων και στο χαρακτηρισμό μηχανικών και φυσικών ιδιοτήτων στη μικρο- και νανο-κλίμακα. Τα τελευταία οκτώ χρόνια το ερευνητικό του ενδιαφέρον έχει στραφεί στο πεδίο της Ακεραιότητας της Έρευνας και της υπεύθυνης Ανοικτής Επιστήμης. Πέραν της αμιγώς επιστημονικής αρθρογραφίας που έχει δημοσιεύσει, έχει αρθρογραφήσει εκτενώς στην ελληνική γλώσσα, κυρίως επάνω σε θέματα Ακεραιότητας της Έρευνας, στο περιοδικό για τις επιστήμες, την τεχνολογία και την κοινωνία ΠΡΙΣΜΑ, το οποίο εκδιδόταν δύο φορές τον μήνα.

